

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.081/2010/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Bartus Ügyvédi Iroda (3530 Miskolc, Arany János u. 2. I/4. szám, ügyintéző: Dr. Bartus Marianna ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Hodobay Ágnes ügyvéd (3525 Miskolc, Dózsa György út 12. szám) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. október 19. napján kelt, 6. G. 40.145/2009/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A felperes jogelőde, az A. Kft, mint vállalkozó 2008. augusztus 25. napján építési vállalkozási szerződést kötött alperes megrendelővel, a hrsz-ú ingatlanon új istálló, és trágyatároló megépítésére, illetve két meglévő istálló külső és belső felújítási munkálatainak, az istálló udvara térbetonázásának, valamint csatornahálózat kiépítésének az elvégzésére. A munkák teljesítési határidejét a szerződés 2009. május 30. napján határozta meg.

A szerződés 12.) pontjában a felek a vállalkozói díjat a vállalkozó előzetes írásbeli ajánlata alapján 41 515 730 Ft nettó összegben állapították meg, amely magában foglalja a

szerződésben vállalt megvalósításhoz szükséges valamennyi, a vállalkozó által biztosított anyag értékét, a munkadíj és rezsi költségét.

A szerződés 13.) pontja feljogosította a vállalkozót „a következőkben meghatározott műszaki teljesítmények alapján szakasz elszámolásra.” A szerződés azonban az I. és II. ütem műszaki tartalmát, az átalánydíjból ezekre eső ellenértéket és az ütemek befejezésének határidejét nem tartalmazta.

A szerződés 14.) pontja szerint a vállalkozó a sikeres műszaki átadás-átvételi eljárás után a megrendelő műszaki ellenőre által igazolt, végszámla benyújtására jogosult, amelynek értékét a megrendelő 60 nap alatt fizeti ki.

A szerződés 16.) pontja kimondta, hogy amennyiben a megrendelő a szerződésen alapuló fizetési kötelezettségét késedelmesen teljesíti, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresét tartozik a vállalkozónak megfizetni.

A felperes 2009. január 7. napján kiállította a I. számú részszámlát a beruházás 40 %-os készültségére vetítve 7 996 500 Ft összegről.

A peres felek a ... szarvasmarhatelep építési, felújítási munkálatai után benyújtott számlához kapcsolódó teljesítésigazolásról 2009. január 7. napján ...-ban, az A. Kft. hivatalos helyiségében jegyzőkönyvet vettek fel. Ebben a megrendelő elismerte, hogy a kivitelező részszámlát nyújthat be az elvégzett munkák után 40 %-os készültségnél, a számla értékét 7 996 500 Ft-ban állapították meg, a megrendelő pedig arról nyilatkozott, hogy a számlát jelen teljesítési igazolás átvételével egyidőben befogadja, mind mennyiség, mind minőség tekintetében az eddig elvégzett munkákkal kapcsolatban - a szerződésben foglalt egyéves garanciális feltételek figyelembevételével - kifogást nem támaszt.

Vállalta, hogy a kifizetést az MVH által kiutalt pénzüsszegeből két nap alatt átutalja a kivitelező bankszámlájára.

Az alperes a felperes részszámláját a felperesnek a fizetési határidő leteltét követő írásbeli felszólítása ellenére sem fizette meg, ezért a felperes keresetet nyújtott be, amelyben kérte az alperes kötelezését a részszámla szerinti 7 996 500 Ft vállalkozói díj, és annak késedelmi kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú eljárás folyamatban léte alatt a felperesi jogelőd a követelését a jelen per felperesére engedményezte a 2009. május 28. napján megkötött engedményezési szerződéssel, ezért az elsőfokú bíróság az eredeti felperest a perből a 9. sorszámú végzésével elbocsátotta, és megállapította, hogy a felperes Kft. a perbe felperesként belépett.

A perbe belépett felperes az A. Kft-vel egyezően tartotta fent a kereseti kérelmét.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperesi követelésnek sem a jogalapját, sem az összecszerűségét nem vitatta, ugyanakkor a felperes kereseti igényét idő előttinek tartotta. Arra hivatkozott, hogy a perbeli vállalkozási szerződés tartalma nem egyértelmű, mivel a szerződés 13.) pontja nem határozza meg a részszámla kiállításának jogalapját, az I. ütem műszaki tartalmát, és az érte járó átalányösszeget sem.

Előadta, hogy a felperesnek is tudnia kellett arról, hogy a perbeli építkezés egy pályázat keretében került megvalósításra, az FVM Hivatal utólag finanszírozta azt, ezért az alperesnek megfelelő bizonylattal kell alátámasztania a teljesítést ahhoz, hogy az alperes el tudja számolni.

Mivel az FVM ténylegesen csak a beépített anyagot finanszírozza, a felperes által kiállított számla nem alkalmas arra, hogy az alperes teljesíteni tudjon.

Azt nem vitatta, hogy az alperes jelenlétében készült a teljesítés igazolásáról felvett jegyzőkönyv, és azt maga az alperes is aláírta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7 996 500 Ft-ot, valamint ezen összeg után 2009. március 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő kamatot, valamint 180 000 Ft perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az Államnak felhívásra 479 790 Ft elsőfokú eljárási illetéket.

Ítélete indokolása szerint döntését a Pp. 163. § (2) bekezdésére figyelemmel hozta meg, mivel az alperes a perben nem vitatta a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződésben foglalt fizetési kötelezettségének sem a jogalapját, sem az összecszerűségét.

Az alperes kamatfizetési kötelezettségét a Ptk. 237. § (2) bekezdése alapján állapította meg, a kamat mértékét pedig a vállalkozási szerződés rendelkezése szerint, a jegybanki alapkamat kétszeres összegében.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a felperes vállalkozói díjkövetelése idő előtti, mivel a felperes jogelődje és az alperes között létrejött vállalkozási szerződés alapján a felperesnek át kellett volna adnia az alperes részére mindazokat a kivitelező által elvégzett munkákra vonatkozó mennyiségi és számszaki kimutatásokat, amelyek igazolják a tényleges munkavégzést.

Igazolnia kellett volna a tényleges anyagköltséget, és át kellett volna adnia azokat a kimutatásokat is, amelyek a beépített anyagok eredetét igazolták volna. Előadta, hogy az alperes még a peres eljárás előtt kérte a szállítólevelek átadását, erre azonban mind a mai napig nem került sor.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem hivatkozott semmilyen olyan tényre és körülményre, amely az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását eredményezné.

Az ítélet táblának a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felperes úgy nyilatkozott, hogy nem kérte az ügyben tárgyalás tartását, míg az alperes nem nyilatkozott, ezért az ítélet tábla a Pp. 256/A. § (4) bekezdése és az (1) bekezdés f.) pontja szerint a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperesi jogelőd és az alperes által 2008. augusztus 25. napján megkötött szerződés tartalma, a Ptk. 389. §-a, 402. § (1) bekezdése és a 403. § (2) bekezdése alapján, helyesen döntötte el a perbeli jogvitát.

Jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli szerződés 13.) pontja - bár az egyes építési ütemek pontos meghatározása (milyen műszaki tartalom teljesítése esetén, milyen összegű átalányösszeg és milyen határidőn belül illeti meg a vállalkozót) elmaradt -

a Ptk. 403. § (2) bekezdésében írt lehetőséggel élve feljogosította a vállalkozót a munka egyes részeinek átadás-átvételére. Azt pedig, hogy a felek mit ismertek el a részszámlázás alapját képező ún. I. ütemnek, azt a 2009. január 7. napján készült „Teljesítésigazolás” tanúsítja.

A perbeli szerződés nem tartalmazta a vállalkozó kötelezettségei között azt, hogy a részszámlák kifizetése feltételeként adja át a megrendelőnek az általa beépített anyagok eredetét és árát igazoló kimutatásokat, szállítóleveleket.

A szerződés 17.) pontjában a felek a szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Ptk., illetve az építőipari kivitelezési tevékenységről, az építési naplóról és a kivitelezési dokumentáció tartalmáról szóló 290/2007. (X.31.) Korm. rendelet szabályait rendelték alkalmazni.

A 290/2007. (X.31.) Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés h.) pontja szerint a vállalkozónak a kivitelezés befejezésekor, az átadás-átvételi eljárás során kell a megrendelőnek átadnia a jogszabályban felsorolt tanúsítványokat, nyilatkozatokat. Mivel a perbeli szerződés az egyes ütemek elkészülésekor ilyen kötelezettséget az addig elvégzett munka vonatkozásában nem ír elő a vállalkozónak, az alperes pedig az erre vonatkozó szóbeli megállapodás tényét nem állította, de nem is bizonyította a perben, ezért az alperes által kért dokumentáció átadásának hiányára hivatkozva az alperes nem tagadhatta meg jogszerűen a vállalkozói díj részletének a megfizetését.

Az alperes csupán állította, de semmivel sem bizonyította azt, hogy az általa kért dokumentumok átadására már a peres eljárás előtt szóban - illetve az elsőfokú eljárásban 9/A/2. szám alatt becsatolt észrevétele szerint a 2008. december 22. napján kelt, de az alperes által a peres iratok közé nem csatolt levélben, írásban is - felhívta a felperest. Az a tény, hogy a felperes is tudott arról, miszerint az alperes a beruházást a 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet szerint támogatott beruházásként valósította meg, és ezért csak a ténylegesen felmerült, az FVM rendelet szerinti bizonylatokkal igazolt kiadását számolhatja el, önmagában nem teremti meg a vállalkozó kötelezettségét arra, hogy külön szerződéses kikötés, vagy a felek erre irányuló - az alperes által egyébként nem bizonyított - megállapodása hiányában a megrendelő rendelkezésére bocsássa az egyes ütemekhez kapcsolódó részszámlák alapját képező, a megrendelőnek a támogatás igényléséhez szükséges dokumentációkat. A beruházási támogatás elszámolásának a feltételei az alperesnek a felperessel kötött vállalkozási szerződésén kívül esnek, a perbeli jogvitában nincs relevanciájuk.

Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen kötelezte az alperest a Ptk. 389. §-a, és a Ptk. 402. § (1) bekezdése szerint a felperes részére az alperes által is elismert összegű vállalkozói díj megfizetésére.

Az alperes fellebbezésében írtak nem voltak alkalmasak a fentebb kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésének a megváltoztatására, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, és köteles megfizetni a felperesnek a fellebbezéssel felmerült, a jogi képviselő ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltségét. Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.

§ (5)-(6) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján, mérlegeléssel bruttó 100 000 Ft-ban határozta meg.

Debrecen, 2010. április hó 02. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó